

РЕШЕНИЕ

№ 5803

гр. София, 13.09.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.04.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **11369** по описа за **2012** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез управителя на дружеството – Д. А. Д., срещу РЕШЕНИЕ от 09.10.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД (СРС), Наказателно отделение, 114^{-ти} състав, по адм. наказателно дело №20676/2011г.

КАСАТОРЪТ претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено при нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Твърди, че в Наказателното постановление (НП) – предмет на съдебния контрол за законосъобразност, липсва подробно описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както и доказателствата, които го подкрепят. Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно Решение, както и да бъде отменено НП №К-6291/27.07.2011г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара” на Комисията за защита на потребителите (К.).

ОТВЕТНИКЪТ – КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ, редовно уведомен за образуваното касационно производство се представлява от адв. А., която оспорва жалбата. Изразява становище за законосъобразност и правилност на въззивното решение и моли съда да го потвърди изцяло. Подробни съображения

излага в писмени бележки.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор Ютеров от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като прецени събраните доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

С НП №К-6291/27.07.2011г. на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция”, в размер на 1000 лева, на основание чл.216, във връзка с чл.77, ал.1 З., за това, че дружеството предлага за продажба два вида детски стоки, които са доказано опасни и представляват опасност за здравето и живота на потребителите.

Това обстоятелство е установено при извършена проверка от служители на К. и отразено в Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №К-6291/01.07.2011 г.

С процесния съдебен акт е потвърдено НП №К-6291/27.07.2011г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН административнонаказващ орган, въз основа на редовно съставен АУАН – предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компроментират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП детайлно е описана установената фактическа обстановка и са посочени материалноправните норми които дружеството е нарушило с бездействието си. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът [фирма] е извършил вмененото му нарушение на чл.77 З. във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Тези изводи на първостепенния съд не се споделят от настоящия касационен състав.

Съгласно приложимата норма на чл.77, ал.1 З. дистрибуторът е длъжен да действа с необходимата грижа, така че да допринесе за спазване на задължението за обща безопасност, по-конкретно като не доставя стока, за която знае или би трябвало да знае въз основа на информацията, с която разполага и в качеството му на търговец, че не отговаря на изискването за обща безопасност. Легалното определение на понятието „дистрибутор” е дадено в ал.2 на чл.77. По смисъла на тази разпоредба дистрибутор е всяко лице, което участва в процеса на реализация на стоката, чиято дейност не оказва влияние върху характеристиките за безопасност на стоката.

Понятията за безопасни, респективно опасни стоки и услуги са дефинирани в чл.70 и чл.71 З.. Съгласно ал.1 на чл.70, безопасна е всяка стока или услуга, която при нормални и разумно предвидими условия за употреба, включително продължителността на нейното използване, привеждането ѝ в експлоатация, инсталирането (монтирането) и поддръжката ѝ, не представлява риск за живота и здравето на потребителите или той е минимален и съвместим с употребата на стоката или услугата и е смятан като приемлив за осигуряване високо ниво на защита на потребителите, като се вземат предвид: характеристиките на стоката, включително

нейният състав, опаковката, указанията за сглобяване, монтажът и поддръжката, както и други указания, дадени от производителя; характеристиките на услугата и указанията за ползване, дадени от лицето, предоставящо услугата; въздействието на стоката върху други стоки, когато може да се очаква съвместно използване на стоките; представянето на стоката или услугата, етикетването на стоката, евентуалните предупреждения и указанията за употреба или за изваждане от употреба, както и всяко друго указание или информация за стоката или услугата, дадени от производителя или лицето, предоставящо услуга; рисковите групи потребители по отношение на използването на стоката или услугата, като деца, възрастни хора, бременни и кърмещи жени. По смисъла на чл.71, ал.1 стоката или услугата се смятат за безопасни, когато съответстват на нормативно установените изисквания за безопасност, на които трябва да отговарят, за да бъдат пуснати на пазара. В ал.2 и ал.3 на чл.71 е предвидено, че стоката или услугата се смятат за безопасни по отношение на рисковете и групите рискове, обхванати от българските стандарти, въвеждащи хармонизирани европейски стандарти, справки за които са били публикувани от Европейската комисия в "Официален вестник" на Европейския съюз, а при липса на нормативни изисквания и стандарти съответствието на стоката или услугата с общите изисквания за безопасност се оценяват, като се вземат предвид: българските стандарти, въвеждащи европейски стандарти, различни от тези по ал.2; българските стандарти, които са разработени на национално ниво - при липса на стандарти по т.1; препоръките на Европейската комисия, съдържащи насоки за оценка на безопасността на стоките - при липса на стандарти по т.2; правилата за добра практика по отношение на безопасността на стоките или услугите, прилагани в съответния сектор - при липса на препоръки по т.3; актуалното състояние на науката и техниката - при липса на правила за добра практика по т.4; нормално предвидимите очаквания на потребителите за безопасност - когато не е възможно да се вземе предвид актуалното състояние на науката и техниката.

В процесния случай не се твърди и не са ангажирани доказателства по отношение на детското облекло да са утвърдени нормативни изисквания за безопасност. Такива са установени с Европейски стандарт EN 14682:2007, който от 25.07.2008г. има статут на български стандарт по смисъла на чл.46 от Закона за националната стандартизация (ЗНСт.).

В АУАН, както и в издаденото въз основа на него НП не е посочено на кои конкретни изисквания за безопасност, установени в стандарт EN 14682:2007, не отговарят стоките, предлагани за продажба от касатора [фирма] в проверявания обект – магазин за детски стоки „Хлапета” в [населено място], [улица] как е установено от ответника това несъответствие.

Изводът на административно-наказващия орган, респективно на първостепенния съд, за неизпълнение от страна на касатора на задължението по чл.77, ал.1 З. е обоснован с нарушение на забраната установена със Заповед №737/12.08.2008г. на председателя К. за производство, внос, износ и пускане на пазара на детски облекла с размери за деца до 7-годишна възраст, които са проектирани, изработени или снабдени с връзки, функционални шнурове или декоративни шнурове в качулките или в областта на яката, като стоки представляващи сериозен риск и опасни за здравето и безопасността на потребителите.

В процесния случай Заповед №737/12.08.2008г. не е била представена в съдебното производство и не е установено на какво основание е постановена и какъв е нейният

статут – има ли обвързваща сила по отношение на жалбоподателя и въвежда ли нормативно установени изисквания за безопасност по смисъла на чл.71 З..

По изложените доводи настоящият състав приема, че НП №К-6291/27.07.2011г. е постановено в нарушение на материалноправните норми и като го е потвърдил първостепенният съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, във връзка с чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 09.10.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 114^{-ти} състав, по адм. наказателно дело №20676/2011г.

и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №К-6291/27.07.2011г. издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара” на Комисията за защита на потребителите.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.
2.